

ILUSTROWANY

GŁOS

TRYBUNALSKI

JEDYNE PISMO CODZIENNE WYCHODZĄCE I DRUKOWANE W PIOTRKOWIE

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Piotrków Tryb., Legionów 2,
tel. 10-55.

REDAKTOR PRZYJMUJE:
od godz. 9 — 10

ADMINISTRACJA CZYNNA:
od godziny 8-ej do 19-ej.

CENNIK OGŁOSZENI:
Za wiersz milimetry (jednoszpaltowy) — 40 gr. Pierwsza strona i tabelaryczne o 50 proc. drożej.
Drobne: 10 groszy za wyraz. Poszukującym pracy: 50 proc. taniej.

Prenumerata miesięcznie
2.50

Doniosłe uchwały na konferencji w Warszawie w sprawie szpitalnictwa piotrkowskiego

Dnia 29 ub. mca w Departamencie Ministerstwa Opieki Społecznej w Warszawie odbyła się konferencja w sprawie szpitalnictwa piotrkowskiego. Konferencji tej wzięli udział przedstawiciele Departamentu Zdrowia i Departamentu Ubezpieczeń Społecznych, przedkierownik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przedstawiciel Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi zaś z Piotrkowa Trybunalskiego p.p.: Inspektor Pracy L. Wróblewski, jako przedstawiciel Ministerstwa Opieki Społecznej do spraw Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie, Starosta Powiatowy, Ignacy Strzebiński, Prezydent miasta Stefan Fiszer, Dyrektor Szpitalnictwa Społecznej w Piotrkowie Marian Jakubowski i Lekarz Naczelnik Słupecki. W wyniku obrad postanowiono otworzyć szpital w Ubezpieczalni Społecznej w Piotrkowie Szpital objętością na 80 łóżek i posiadać będzie nowoczesne urządzenia dla chirurgii, ginekologii, położnictwa i chorób wewnętrznych. Prace mają rozpocząć się natychmiast, tak aby szpital mógł być uruchomiony już od 1 sierpnia r.b. W związku z tym Ubezpieczalnia Społeczna przystępuje do przeprowadzenia koniecznych w tym

celu inwestycji wewnątrz gmachu, jak również do postawienia drugiego budynku.

Tu pokrótce musimy wyjaśnić stan szpitalnictwa w Piotrkowie i powiecie. Otóż

dotychczas szpitale piotrkowskie rozporządzają łącznie 180 łózkami. Dla zaspokojenia wszystkich potrzeb należałoby uruchomić około 350 łózek. Jak widzimy, przez uruchomienie w Ubezpieczalni Spo-

łecznej w Piotrkowie 80 łózek — sprawa ta została w poważnej mierze wyczerpana.

W dalszym ciągu obrad postanowiono uruchomić przy szpitalu św. Trójcy i szpitalu żydowskim — oddziały dla zakaźnie chorych.

Sprawa więc szpitalnictwa, jedna z najważniejszych bolączek miasta i powiatu — po długich naradach została wreszcie pomyślnie rozwiązana.

Prasujcie bielirne!
prasujcie
ELEKTRYCZNOŚCIĄ,

CENA CZAJNIKA ELEKTRYCZNEGO OD ZŁ. 12.50
SPŁATY OD 1.50 ZŁ. MIES. — DOPEŁYW BEZPŁATNIE.
PROPAGANDOWA SPRZEDAŻ
W SKLEPIE ELEKTROWNI
ORAZ U AKWIZYTORÓW.

W sześciu na jednego...

— O to im właściwie poszło?
— Sami nie wiedzą, ale — jak to zwykle bywa — tłumaczą się zemstą.

— „Chodzi niby o krew brata” — mówi Leon Kasikowski jeden z oskarżonych. Zdarzyło się bowiem, że parobek wiejski Jan Pawłowski zabił w bóje Jana Kasikowskiego „Brat zabitego, Leon Kasikowski, „skrzyknął” w mig swych kompanów i poszedł „szukać zemsty”.

Na kim? — Parobek-zabójca zbiegł. Więc trzeba znaleźć inną ofiarę. A oto wraca do wsi Ludwik Rogut, gospodarz u którego służył zabójca. „Hajze na Roguta” krzyczy Kasikowski — „to ten nam mówił Pawłowski do zabójstwa”.

— I nim się Ludwik Rogut obejrzał, już był otoczony przez sześciu zabójców, którzy z kamieniami w ręku biegli ku niemu. Osaczony próbował ratować się ucieczką ale naderówno.

Był do krwi przez napastników Rogut ledwo nie postradał ducha pod ich ciosem. Wybawiła go naderówno pomoc, ale trzy złamane żebra i ciężkie potłuczenie były i tak za dotkliwą karę za niepopelnienie śmy.

Napastnicy w osobach Leona Kasikowskiego, Leona Owczarka, Wincentego Owczarka, Jana Owczarka, Stefana Drozdowskiego i Władysława Rączki — zasiedli zgodnie na ławie oskarżonych za udział w bóje i ciężkie poranienie człowieka.

Pierwsz czterech skazani zostali przez Sąd po 1 i pół roku więzienia. Nadto zasądono od nich na rzecz Reguta powództwo cywilne w wysokości 190 zł.

Trzej ostatni: Drozdowski i Rączka — zostali niewinni.

Zawiadomienie

W dniu 7 maja 1937 r. o godz. 17.30 w sali Biblioteki Sądu Okręgowego w Piotrkowie odbędzie się Nadzwyczajne Walne Zebranie Tow. Opieki nad Więziami „Patriotów” w Piotrkowie z następującym porządkiem dziennym:

- 1) wybory uzupełniające do Zarządu;
 - 2) wolne wnioski.
- Zebranie będzie prawomocne bez względu na ilość obecnych członków.

ZARZĄD.

Dławienie opozycji w Sowietach

Rozprawy z bolszewickimi pisarzami Służalstwo nie uchroniło przed aresztowaniami

MOSKWA, 15. Według obiegających pogłosek dramaturg Kirszon, któremu przypisano „lewicowe odchylenie” zarzucał defraudację funduszy związku pisarzy sowieckich i utrzymywanie stosunków z zagranicznym wywiadem, został już aresztowany. Spodziewają się również aresztowania dramaturga Afinogienowa.

Afinogienow na zebraniu dramaturgów moskiewskich wyrzekł się stosunków z Auerbachem i Jagodą. Zerwał z Auerbachem w roku ubiegłym i od tej chwili drzwi domu Jagody były dla niego zamknięte. Pokutne przemówienie Afinogienowa nie znalazło jednak wiary wśród zebranych.

Na zebraniu tym został zaatakowany również przewodniczący głównego komitetu repertuarowego, Litowski, który systematycznie popierał Afinogienowa i Kirszona. Wysłunięto przypuszczenie, że wśród dramaturgów sowieckich znajduje się jeszcze wielu niezdemaskowanych „rogów” ludu, którzy „służą dezorganizowaniu teatru sowieckiego i siłce waśni między aktorami a kierownictwem teatru”.

Na wczorajszym posiedzeniu przyto-

czono fakty, mające świadczyć, jakoby Afinogienow i Kirszon utrzymywali stosunki z agentami obcego wywiadu, z których jeden dzięki protekcji Kirszona — miał otrzymać swego czasu stanowisko w sowieckim teatrze filmowym „Sowkino”. Ustalono, że grupa Auerbacha w ciągu ostatnich 5 lat prowadziła w dziedzinie literatury sowieckiej akcję le-

cowo-komunistyczną.

W związku z powyższym, należy przypomnieć, że Afinogienow i Kirszon uchodzili dotychczas za wzór lojalności. Ich sztuki przez długie lata nie schodziły z repertuaru teatralnego w Sowietach i były przez oficjalną krytykę i prasę socjalistyczną reklamowane i zalecane jako całkowicie zgodne z t.zw. „generalną linią”.

KINO-TEATR

AS

PL. NIEPODLEGŁOŚCI 2
właśc.
Konopińska
i Piaskowska

Dziś i dni następnych.
ma zaszczyt przedstawić

IGNACEGO PADEREWSKIEGO
który na usilne prośby całego świata, wystąpi pierwszy i jedyny raz w filmie p. t.

SONATA KSIĘZYCOWA
Przepiękna opowieść o czarodziejskim wpływie muzyki na kochające się serca.

Nad program: Aktualności świata

Czyn Narodowy 3 Maja

Cała Polska składa hołd twórcom wielkiego dzieła

W blaskach wiosny, w nastroju rozkwitłej przyrody naród polski obchodzi od wieków swe święto narodowe.

W stolicy i na prowincji odbędą się defilady, rewie, obchody i akademie. Sprężysty krok kolumn żołnierskich dudniący głośnym echem wystukiwać będzie po tężny rytm serc polskich.

W rytmie tym mieści się całe bogactwo uczuć i myśli jednoczących się w gorącym ukochaniu armii niezachwianej gwarrantki naszej niepodległości, zbrojnego ramienia narodu.

Sięgając w przeszłość, do owego pierwszego, radosnego dnia uchwalenia Konstytucji 3 maja na Zamku Królewskim, schylić musimy głowę kornie czoła przed zasługą. Konstytucja 3 maja pozostała bowiem na zawsze dowodem geniuszu i mądrości politycznej Narodu. Pasma pokoleń wpatrywały się w jej trwałe zasady jak w drogowskaz świetlany torujący drogę ku miłości i godzie powszechnej. Ku braterstwu wszystkich stanów.

W okresie niewoli wiekopomność paragrafów 3-majowych najsilniej rozumieeli nasi wieszczowie i pisarze nawołujący do zaniechania waśni i skonsolidowania się w szeregach pracy oświatowej.

Stąd też na słusznych podstawach oparty jest przywilej składania w dniu 3 maja Daru Narodowego na rzecz zasłużonych placówek oświatowych. Nikt nie żałuje grosza na pomnożenie bibliotek i rozbudowę szkolnictwa na Kresach.

Wieloletnia tradycja 3 Maja budzi w tym roku szczególną i głęboką zadumę. Czcimy bowiem obok Kołłątaja, Małachowskiego i in. pamięć wielkiego pisarza

Henryka Sienkiewicza co był sztandarem ruchu oświatowego w dobie ucisku, a dziś jest świetlanym duchem którego kryształowe myśli wchłania lud polski.

Obserwujemy radosny fakt: młodzież rozczytuje się w nieśmiertelnej trylogii. W pałacu Potockich w Warszawie, w przepięknych salonach zgrupowano cenne pamiątki Sienkiewiczowskie.

W czytelniach nowe le powieści autorów „Krzyżaków” są ustawicznie rozchwytywane.

Jednocześnie — bijemy się w piersi — przypominamy o zewnętrznym hołdzie jaki ślubowaliśmy złożyć Sienkiewiczowi w

postaci kopca ludowego w rodzinnej Olsztynie.

Rzucona przed laty przez ks. biskupa Przeddzieckiego myśl budowy Kopca Sienkiewiczowskiego nabiera obecnie form realnych.

Na wrzesień przewidziane są uroczystości oddania Kopca pod opiekę społeczeństwa. Kopiec ma 45 m. średnicy u podstawy i 15 m. wysokości i jest wspólnym pomnikiem na równikach okrzyszakich, za cmentarzem, na którym spoczywa matka Henryka, Stefania z Cieciszow skich.

Ruchliwy ks. dr. Kresa proboszcz ok-

reński usilnie zabiega, by ostatnie prace pomyślnie zakończyć i zwieńczyć dzieło. Zwraca się do społeczeństwa z apelem, by zwrócić powłokę zubożniętą i przyłożyć zawsze ofiarną rękę do dzieła prac związanych z sypaniem kopca.

W dniu 3 maja kiedy skończą się manifestacje i ucihną dźwięki orkiestr, będziemy chwilę wolną i tę chwilę poświęcimy historii.

Niechaj wraz z wspomnieniem o mędrach twórcach Konstytucji majowej, przegnie się myśl o natchnionym Sienkiewicz, co pisał łzami i krwią serdeczną.

Na widowni międzynarodowej

Premier Goering powrócił z Rzymu do Berlina. O przebiegu i zakresie jego kilkunastogodzinnych rozmów z Mussolinim, pod czas których omówiono podobno wszystkie interesujące oba państwa zagadnienia polityczne, brak narazie konkretnych danych.

Aktywność we współdziałaniu włosko-niemieckim, przy której nigdy niewiadomo co jest tu obliczone na efekt zewnętrzny, a co oparte jest na interesach realnych, zostanie wzmożona wizytą ministra spraw zagranicznych Neuratha w Rzymie, dokąd udaje się w dniu 3 maja. Za nim udać się ma do Rzymu minister

wojny Rzeszy niemieckiej marszałek von Blomberg.

W berlińskich kołach dyplomatycznych krąży pogłoski, że ta włosko-niemiecka aktywność dyplomatyczna służyć ma przygotowaniu aliansu wojskowego między obu państwami. Asumpt do przypuszczeń tych daje zwłaszcza wizyta marszałka Blomberga w Rzymie, który odbył ma wyczerpujące rozmowy z najwyższymi osobistościami armii włoskiej.

Nie lekceważąc tych pogłosek, radzi libyśmy Czytelnikom naszym, aby nie brali zbyt dosłownie możliwości sojuszu wojskowego włosko - niemieckiego. Nie cho-

dzi tu o teoretyczną możliwość zawarcia tego sojuszu, gdyż możliwość taka istnieje, ale raczej o celowość takiego sojuszu.

Otóż właśnie ta celowość wydaje się być nieco wątpliwa. Gdyby współdziałanie włosko - niemieckie miało być ograniczone do obszaru niemieckiego to wówczas można by było celowość rozumieć.

Ale wiemy przecież, że Niemcy z wielką i wielką konsekwencją zainicjują odzyskanie czy też, jak kto woli, utrzymanie kolonii zamorskich. To dążenie jest największym szkopułem utrudniającym zawarcie sojuszu militarnego, który musiałby przecież wychodzić z założenia wspólnych celów i wspólnego działania obu mocarstw.

Otóż współdziałanie włosko - niemieckie może być przez pewien okres bardzo ściśle, chwilami zaś maskowane, ale cele polityczne nie są wspólne. Niemcy szukają kolonii. Włochy są państwem pod względem głodu kolonialnego nastawionym, a nawet przesyconym. Chcąc te kolonie utrzymać, i nie czuć niepokojów na terenach kolonialnych, Włochy muszą do porozumienia z Anglią, podczas gdy Niemcy przeciwnie z samej natury ich dążeń kolonialnych muszą występować przeciwko Anglii.

Oto szkopuł zasadniczy, trudny do przezwyciężenia, i nie dający się pokryć jak sprytniejszymi formułkami.

Również w kołach paryskich krąży domosć o sojuszu militarnym włosko-niemieckim.

„Petit Journal“ powtarza przy tej okazji lansowaną już przed kilku dniami tym miejscu pogłoskę, że między Rzymem i Berlinem nastąpiło już podobne tajne porozumienie polityczne, w myśl którego Europa podzielona została na trzy strefy, objęte wpływami tych dwóch mocarstw. Włochy miały, jakoby, zarezerwować sobie morze Adriatyckie razem z bałtykiem, morze Śródziemne, Hiszpanię, wyspy Balearskie, północną Afrykę, a hiszpańską część Marokka i Tunezję.

Niemcy natomiast miałyby zapewnić poparcie Rzymu na osiągnięcie określonego celu do którego dążą, a mianowicie zagarnięcia pod swe wpływy Czechosłowacji i Austrii. Miałyby one zamiar wfaniasię z Hiszpanią zaniechanie wzniesienia swego stanowiska na granicy, a kierując wszystkie swe siły ku temu, aby ekspansja ich w stronę Pragi i Wiednia stawała się coraz potężniejsza.

Niezależnie od wniosków, do których przyjąć mogli Mussolini i Goering — szes „Temps“ — w toku rozmów które odbywały w Rzymie i w Tokio, kwestia podziału wpływów Włoch i Niemiec na półwyspie Iberyjskim została, jakoby ostatecznie omówiona, rozwój wypadków w Hiszpanii wywołania szereg zdarzeń, które wzbudzą powżany niepokój z punktu widzenia zachowania lojalnej polityki w sprawie nieinterwencji.

Dzień żałoby narodowej

Wydział Wykonawczy Naczelnego Komitetu Uczczenia Pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego wydał instrukcję dla komitetów wojewódzkich w sprawie obchodu drugiej rocznicy zgonu Marszałka Piłsudskiego w dniu 12-ym maja.

Dz. 12 maja, jako dzień żałoby narodowej — głosi instrukcja — obejmie kraj cały i Polonię zagraniczną. Nie od formy zewnętrznej, ale od nastroju wewnętrznego zależy uczczenie pamięci Józefa Piłsudskiego.

Dzień ten przeto nie zostaje wolny od pracy.

Celem modlitewnego skupienia w godzinach przedpołudniowych odbędą się nabożeństwa żałobne w świątyniach wszystkich wyznań. Należy udostępnić jak najszerszym masom możność ich wysłuchania.

W rocznicę momentu zgonu t.j. o godz. 20 ej min. 45 zapanuje 3-minutowa chwila ciszy. W tym momencie ustaje wszelki ruch i dźwięk. Stają przechodnie na drogach i ulicach, wszelkie pojazdy, motory, koleje.

W miastach chwilę tę poprzedzać będą od godz. 20-iej min. 40 — godz. 20-iej min. 54 — dzwony i syreny fabryczne, sygnali zwiastująca się chwilę ciszy. Zapłoną wówczas przygotowane przed tym ogniska.

Godz. 20-ta min. 45 — godz. 20-ta min. 48 — chwila ciszy. Moment jej zakończenia zaznacza dźwięki dzwonów kościelnych i odczytanie przy ogniskach wyjątków z pism Józefa Piłsudskiego.

Jako widomy znak żałoby narodowej, w dniu tym winny być wszystkie flagi państwowe opuszczone do połowy masztu przewiązane krepą, jak również krepą przysłonięte podobizny Józefa Piłsudskiego.

W Warszawie — na stopniach pałacu Belwederu, w Krakowie na Wawelu i w Wilnie — na Rossie składane będą wieńce i kwiaty przez władze, organizacje społeczne i społeczeństwo.

Radio transmitować będzie nabożeństwo z Katedry o godz. 10-iej, pogadankę

dla dziatwy szkolnej od 11ej min. 30 do 11 mir 57, nadanie werbli przed momentem ciszy i dźwięków dzwonów — po momencie ciszy.

O godz. 20-iej min. 50 — Hołd muzyki polskiej, poświęcony pamięci Marszałka Piłsudskiego w Filharmonii Warszawskiej.

W sprawie oznaczenia nazewnątrz przedsiębiorstw przemysłowych

Izba Przemysłowo - Handlowa w Łodzi podaje do wiadomości sfer zainteresowanych, iż celem usunięcia nieprawidłowości oraz ujednostynienia sposobu oznaczania nazewnątrz przedsiębiorstw Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydało do wszystkich urzędów wojewódzkich i komisariatu Rządu m. st. Warszawy dnia 19.4.1937 r. za Nr Z. P. A. III. 1-33 okólnik treści następującej:

„Ministerstwo Przemysłu i Handlu stwierdziło, iż poszczególne przedsiębiorcy (zwłaszcza trudniący się handlem) nie stosują się w praktyce do postanowień art. 33 prawa przemysłowego, normujących sposób oznaczania nazewnątrz przedsiębiorstwa przemysłowego.

[Niniejszym Min. Przemysłu i Handlu poleca Urzędowi Wojewódzkiemu (Komisariatowi Rządu m. st. Warszawy) wydać niezwłocznie zarządzenia, mające na celu wykonanie postanowienia art. 33 prawa przemysłowego pod rygorem przewidzianymi w art 126 prawa przemysłowego.

Kupcy rejestrowi (osoby fizyczne) mogą w oznaczeniu zewnętrznym swego przedsiębiorstwa używać firmy zarejestrowanej w rejestrze handlowym, natomiast przedsiębiorstwa prowadzone przez osoby prawne muszą być oznaczane nazewnątrz przez taką firmę.

Inni zaś kupcy, t.j. nieregistrowi obowiązani są oznaczać swe przedsiębiorstwo zgodnie z postanowieniami prawa przemysłowego (art. 33) przez umieszczenie w zewnętrznym oznaczeniu tegoż swego imienia i nazwiska, oraz rodzaju prowadzonego przemysłu, przy czym dane

te muszą się zgadzać zgodnie z postanowieniem ust. 3 wskazanego artykułu, z danymi, podanymi w zgłoszeniu przemysłu lub w podaniu o koncesję.

[Wykroczenia przeciw art. 33 prawa przemysłowego kupców rejestrowych obowiązanych w myśl postanowień kodeksu handlowego do rejestracji firmy w Sądzie rejestrowym, podlegają przeważnie na oznaczeniu przedsiębiorstwa bądź firmę, niezgodną co do treści z wpisem do rejestru handlowego, bądź innym oznaczeniem, nie będącym firmą w rozumieniu ustawy.

Wykroczenia zaś innych kupców, t.j. nieregistrowych, dotyczą najczęściej umieszczania, jako oznaczenia przedsiębiorstwa nazwy anonimowej (np. „Renoma”, „Progręs”, „Wielopol”, „Tanie Źródło” etc).

Czy wiecie, że..

— Pierwszym badaczem brzegów Oceanu Lodowego między rzekami Leną a Tunguską był polski zesłaniec roku 1863 Aleksander Czekanowski...

— Pierwszym badaczem jaskin kościelnych w górach Sajańskich na Syberii był polski zoolog, Jan Czernski (rok 1845 — 1892).

— Popiersia wybitnych mężów na Capitolu w Washingtonie rzeźbił polski artysta Dmochowski Henryk (rok 1810 — 1863).

W jaskiniach hazardu

Potajemne rulety i ich organizacja. — Wielkie gry w małych lokalach „Wspaniałomyślność“ organizatorów hazardu

wszystkich większych miastach Pol-
dze bezpieczeństwa prowadzą wy-
walkę z potajemnym hazardem.
wszym zaś rzędzie z zakonspirowa-
nielegalnymi ruletami

te dają znać o sobie nie tylko
znkami kronikarskimi o wykryciu
czy „potajemnego Monte Carlo“
o wykryte nadużycie czy defrau-
nic, jedno samobójstwo — to echa
zakonspirowanej rulety. A walka
odcinku nie jest bynajmniej lat-
jednej strony właściciele rulet, dy-
przeważnie dużymi kapitałami
nie zorganizowanym aparatem.
z jaknajwiększą ostrożnością,
jej zaś ich ofiary — niefortunni gra-
chętnie przyznają się do udziału
zanej grze.

ewien czas jednak w zakonspirowa-
kalu zjawia się policja ku przera-
graczy i krupierów ruleta. sztony
gdzie zostają skonfiskowane, gra-
zawitymuje się, organizatorzy wędru-
resztu, placą wysokie grzywny i
dniach gra odbywa się, jak po-
... Bo zyski banku są zbyt duże
ciano zrezygnować z nich tak łat-

potajemnych rulet rekrutują się
od różnych sfer i składają się ze
ch, nałogowych graczy, stanowią-
współorganizatorami znający się
zakonspirowany światek, oraz z
ofiar, wdających do hazardu
naganiaczy“ grasujących w cukier-
na dancinгах, z nierządki i wśród
tego towarzystwa: kto da się raz
i zazna dreszczyku tych zakaza-
mocyj przeważnie zostaje już sta-
rą „bankierów“

bywa się codziennie w innym mie-
niu, dla łatwiejszego ukrycia całej
ry. Adres jest do ostatniej chwili
spirowany przed wszystkimi gra-
zaniechano nawet naogół telefo-
go zawiadomienia graczy o miej-

scu, gdzie odbędzie się gra, aby za-
chować jeszcze większą ostrożność. „Wta-
jemniczeni“ zbierają się przeważnie w cu-
kerni, siadają przy oddzielnych stoli-
kach, jakby się nie znali, organizatorzy
znajdują się na sali i orientują się łatwo
ilu graczy się już zebrało

Kiedy konstatują, że warto już zacząć
grę dają dyskretne znaki i całe towarzy-
stwo kiluosobowymi grupami, nad każ-
dą z których „czuwa“ jeden z organizato-
rów, opuszcza cukiernię. Za konsumpcję
nikt nie płaci, reguluje za nią „wspania-
łomyślnie“ bankier“.

W pobliżu cukierni podjeżdża do cho-
dnika taksówka której szofer pozostaje
na usługach „banku“ i ten środek ostro-
ności jest zachowany aby utrudnić „wpa-
dunek“. Gracze siadają w towarzystwie
jednego z organizatorów i jada nie pyta-
jąc dokąd. Dla ostrożności dwie — trzy
osoby wysiadają po drodze i idą dalej pie-
szo, aby przed domem, w którym odby-
wać się ma gra nie zwracać uwagi. Mie-
szkania, w których odbywa się gra w ru-
letę nie odznaczają się zbytnią elegancją
i komfortem, albowiem są one zbyt kosz-
towne dla organizatorów którzy orientu-
ją się doskonale, że nałogowy gracz przy-
jdzie i do najbardziej obokurnego lokalu,
aby z zapartym oddechem śledzić bieg
rozpędzonej kulki, która rozstrzygnąć ma
za chwilę najważniejszy w danym momen-
cie dyemat: czarne czy czerwone?

Na stole stawia się ukryta gdzieś do-
tychczas w szafie ruletę przybliża się pin-
żkami tablice i gracze gracze wykupują
sztony.

Na każdej rulecie ustalona jest mini-
malna i maksymalna stawka oraz mini-
malna ilość sztonów, które gracz obowią-
zany jest wykupić.

Każdy z graczy otrzyma sztony in-

WYPOŻYCZALNIA KSIĄZEK
stałe zaopatrzona we wszelkie nowości.
Piotrków, ul. Piłsudskiego 55.

negu koloru, aby nie było nieporozumień
co do stawek, oraz aby „bankier“ orien-
tował się dokładnie ile kto przegrał,
względnie ile wygrał i zaczyna się gra.
Po pewnym czasie „kończy się“ jeden z
graczy, później drugi potem trzeci, inne
mu szczęście dopisuje ale rzadko się zda-
rza aby szczęśliwy gracz umiał w porę
przerwać grę i utrzymać wygraną. Prze-
ważnie chce wygrać jeszcze więcej i w
ostatecznym rezultacie oddaje wszystko
co „łobyl i jeszcze swoje pieniądze. Ale
czasem zdarza się szczęśliwa dla gracza
„passe“ i bank, jak się to określa żar-
gonem graczy, zostaje „uderzony“. Zda-
rza się wypadki że bankom brak go-
tówk: do wypłaty za sztony, albowiem
organizatorzy rulety obawiają się mieć
przy sobie zbyt duże kwoty pieniędzy,
które w razie przybycia policji ulegają
konfiskacie.

Gorzkie doświadczenia nie wystarcza-
ją jednak dla uleczenia graczy i dlatego
konieczna i celowa jest jak najostrej-
sza akcja ze strony władz przeciw pla-
dze tajnego hazardu. Ste.

Procesy przeciwko kapłanom katolickim w Niemczech

Cała prasa niemiecka podjęła kampanię
przeciwko duchowieństwu katolickie-
mu, nawiązując do procesy przeciwko księ-
dzu katolickiemu Rossaint, oskarżonemu
o agitację antypaństwową. Ta akcja uwa-
żana jest za odwet za encyklikę papieską
przeciwko hitleryzmowi.

W najbliższym czasie ma się odbyć
przeszło 200 procesów przeciwko 1000 ka-
płanom katolickim, którym zarzuca się
rzekome niemoralne prowadzenie się. Ak-
cja ta jest niewątpliwie wynikiem nega-
tywnego ustosunkowania się Watykanu
i Mussoliniego do zabiegów niemieckich
w Rzymie o złagodzenie encykliki.

Odbiorniki
koncertowe
dla znawców prawdziwej muzyki!

ELEKTRIT
Do nabycia w radjosk. w całym kraju

Walka z alkoholizmem

W Ministerstwie Opieki Społecznej od-
było się ostatnio posiedzenie sekcji do
walki z alkoholizmem Państwowej Na-
czelniczej Rady Zdrowia z udziałem przed-
stawicieli świata naukowego, instytucji
i organizacji społecznych. Na wstępie wy-
głoszono referaty o statystyce alkoholiz-
mu „dzieci szkolnych w Polsce oraz o pro-
jekcie międzynarodowego prawa przeciw
alkoholowego.

W dyskusji podkreślono konieczność
wprowadzenia obowiązkowego nauczania
alkohologii w seminariach nauczyciel-
skich oraz rozwinięcia należytej propa-
gandy wśród dzieci szkolnych i ich ro-
dziców. Poza tym postanowiono zwołać
specjalne zebranie sekcji, celem omówić
nia doniosłego projektu międzynarodowe-
go prawa przeciwalkoholowego

CHCESZ WIEDZIEĆ CO CIĘ CZEKA?
— ZAJDZ DO ZNANEJ CHIROMANTKI
„MARMONY“, ul. Piłsudskiego 81.

Hominy deser lub podwieczorek za 15 gr.--to duże, smaczne ciastko z Zakładu Cukierniczego F. Tenszerta

Kruszyński

Rozjaśnione mroki

Powieść

Wzając to, wolno przybliżyć się ku niej
wyciwszy jej ręce, całował je szep-

Moje kochane rączka już będą na
me moje...

Kiedy podniósł głowę, aby spojrzeć
oczny przytuliła się twarzą i taki
ny instynkt obużył się w tych dwoj-
młodych, że podobnie jak dziecko, któ-
muka piersi matczynej, nie wiedząc
iż jest głodne, tak i ich usta szuka-
wzajemnie, a potem rozchylonymi
kami zaczęły spijać słodki nektar mi-

Wernusia przykneęła oczy. Zdało się,
ż nie jej w życiu więcej nie potrze-
o tak pozostanie na zawsze.

Od czasu do czasu rchuteńko, jak
wiaterek szeptała:

Jak mi dobrze, Zdzisiu, jak dobrze...

Na schodach dały się słyszeć kroki.
uchli od siebie, jak gołąbki na widok
strzębi. Ona szybko zaczęła popra-
wiała włosy które opadły jej na ramiona,
zbiierał szpilki rozrzucone po podło-
Nie zdążyła jeszcze upiąć włosów,
drzwi się otworzyły i weszła ciocia
chowa.

Był już zupełny mrok więc nie dziwne
że nie można było na ich twarzach
znać tych charakterystycznych rumień-
jakie występują u kochających się
w tego rodzaju sytuacjach. Był to
wzruszony ich całus, całus miłości i naj-
szczęśliwego szczęścia, jakie człowiek może

osiągnąć na ziemi.

Była to niewinność którą chochlik do-
tknął czarodziejską różdżką, aby spoić te
dwa serca w jedno, którego już nikt i nic
nie miało w życiu rozłączyć.

Ciocia przygotowała herbatę, którą w
troje wypili. Po kolacji Zdzisław wspólnie
z Wernusią wtajemniczył Wochową w
swoje zamiary. Była mocno wzruszona.
Przeżuwała, że to nastąpi, lecz nigdy
nie spodziewała się tego dziś. Wiedziała
że Zdzisław pójdzie do wojska i że dopie-
ro po jego powrocie mogła się czegoś spo-
dziwać. Opowiedziała jej wszystkie prze-
życia ostatnich lat i to co dziś zaszło. Co
dziła się na ich małżeństwo.

— Niech Bóg wam błogosławi — mó-
wiła — dobre z was dzieci, lecz nigdy nie
pozwolę Wernusie pójść do twoich rodzi-
ców na stałe. Ona zostanie ze mną. Po
powrocie z wojska zamieszkaż wspólnie
z nami. Wy pójdziecie do pracy, a ja bę-
dę w domu gospodarowała

Przyda wam się ciocia Wochowa przy-
da, bo choć swoich dzieci nie miałam, wa-
sze będę dobrze pielęgnować

Wernusie oblał rumieniem wstydu i u-
dała że jest obrażona na ciocię, a ukrad-
kiem spoglądała na Zdzisława

On uśmiechnął się z radości na myśl o
przyszłym szczęściu, bo wiedział że sta-
ra ogromnie lubi dzieci i szczerze im bę-
dzie oddana

Tak gwarząc o przyszłych planach, o
tem, kiedy będzie ich ślub, ile należy zro-

bić sprawunków co powiedzą rodzice
Zdzisława i t.d nie spostrzeli się, że już
nadeszła północ Zdzisław pożegnał się,
uciałowawszy ręce Wochowej i Wernusie
po raz pierwszy w obecności cioci

— Jutro będę o godzinie szostej wie-
czorem z siostrą i pójdziemy na Bugaj-
rzekł, wychodząc na schody.

Wernusia uradowana, że nie będzie już
narażona na żadne zaczepki ze strony mę-
żczyzn, że znajdzie opiekę i ciepło u ro-
dziców Zdzisława długo nie mogła zasnąć
Kochała go prawdziwą i czystą mi-
łością niewinnej swej duszy. Zdało się jej
ze wszystkie drzewa mimo jesieni przy-
brały inny strój, że zamiast złotych liści,
które najłżejszy wiaterek strąca na zie-
mię, stały odziane w liście zielone i kwia-
ty.

Każdy z tych kwiatów uśmiechnął się
do niej, a kiedy stanęła pod drzewem o-
radały jej na włosy, plecy, ramię. Peł-
no białych ptaków na głowie i u stóp. Póź-
niej zamieniały się w motylki, wszędzie
ich było pełno. Siadały na rękach, cz-
niały się sukienki, tuliły się do niej, mu-
skały ją po ciele. Jak dobrze, jak przyjem-
nie, kochane motylki

Naraz z białych zamieniły się w czar-
ne, była się ich, zaczęła odpędzać od się-
bie, a tu jeden taki ogromny koniecznie
chce usiąść na jej ramionach.

Zaczęła krzyczeć, bo motyl przeobraził
się w postać ludzką. Widzi teraz te zęby
chytre wargi, cyniczny uśmiech.

Zaczęła odpędzać od siebie tę wstręt-
ną postać, a ona wyciągała długie długie
swoje palce, szarpała ją, mówiąc — mnie
jesteś potrzebna, nie wypuszczę cię,
zduszę.

Zerwała się, usiadła na łożku, zasło-
niwszy twarz rękoma i zaczęła mówić:—

czego on ode mnie chce ten Alfred cze-
mu mi nie daje spokoju?

Tak siedziała do trzeciej w nocy. Zmę-
czenie fizyczne jednak zmogło ją i w koń-
cu zasnęła.

Rano z bólem głowy poszła do pracy,
która nie szła jej tak gładko, jak przed-
tem. Nawet dziewczynki powierzone jej
opiece zaczęły ją ptyać czemu jest taka
smutna? Ukrywała ten smutek, uśmie-
chała się do nich, chciała być wesołą, lecz
trwało to jedynie sekundy. Na'em była w
ochronie, a duszą daleko po za Piotrkow-
wem. Przenosiła się myślą ner. aby nie
myśleć o Alfredzie, który jak gwóźdź wbil
się w jej mózg i każda myśl o nim spra-
wiała jej ból.

Po powrocie z pracy zula się bardzo
znużona, to też i skromny obiad przy-
rządzony przez ciocię nie smakował jej.
Usiadła przy oknie i zaczęła czytać Bran-
sa w Jasyrze, w tym miejscu, gdzie tu-
my obległy zakonników i jeden z nich
zaczął mówić: „o czym tu mówić takim
co by wam poszło na pożytek i słodycz?“

Każdy mówi o tym, co najbardziej le-
ży na sercu jemu i jego słuchaczom. Ry-
cerz mówi o bojach i basztach i szancach
pusta niewiasta o szatach i tańcach, kun-
szt mistrz o swojej robocie skąpiec o
swoim złocie, — więc ja będąc między ty-
mi, którzy nie nie robią, tylko cierpią,
powiem o nich“

To i ja winnam być wśród nich — po-
nyślała Weronika, przecież moje życie
to jedno pasmo cierpienia. Żyję wśród ludzi
a czuję się tak obco, że gdyby nie ciocia,
i on... tu spojrzęła na zegar, a wydawa-
ło się jej, że zbyt wolno idzie. Zatrzyma-
ła oddech w piersiach, aby słyszeć miar-
owy ruch wahadła. Zdaje jej się, że słyszy
jego takt, nie, nie... Drażni to ją. den.

KALENDARZ DNIA.

NIEDZIELA

2

m a j
1937

18 Ewang., Zygmunta
Słowiański: Witomira.
Sl. wsch. 4.12 zach. 18.56
Ks. wsch. 22.8 zach. 5.18

HISTORIA PODAJE:

1068. Bolesław Śmiały wkrocza do Kijowa.
1519. Zmarł genialny mistrz epoki Renesansu Leonardo da Vinci.
1794. Odezwa Kościuszki do obywateli o ulgach dla włościanstwa.
1848. Śmierć poety Antoniego Młczyńskiego.
— Potyczka pod Wrześnią, koniec powstania wielkopolskiego.
1915. Wojska niemieckie przerwały front rosyjski pod Gorlicami.

PRZYSŁOWIA:

„Z początkiem maja deszcz,
Nieurodzaju wieszcz”

ZŁOTE MYŚLI

Cudze zło na słońcu swoje w cieniu sta-
stamy radzi

KTO NIE WIE ŻE:

Liczba Polaków we Francji wynosi we
dług stanu z r. 1935 około 650 000.

WESOŁE DROBIAZGI:

— Czyś ty zbęczał! — krzyknęła na
łyka przestraszona krowa, widząc jak
ten zamierzył się rogami na ciebie.

HUMOR WIELKICH LUDZI:

KAPITAŁ i PRACA. Do powieściopi-
sarza Pestana zwrócił się któryś z jego
kolegów z następującym zapytaniem:

— Czy mógłbyś mi w kilku słowach
wypowiedzieć swój pogląd na kapitał i
pracę?

— Chętnie — odrzekł Pestana. — Wy-
obraź sobie, że pożyczasz mi 200 milre-
rów. To jest kapitał.

— No... a praca?

— Praca nastąpi, gdy zechcesz te pie-
niądze odebrać.

Radio

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

NIEDZIELA 2 MAJA

Godz. 8.00 Sygnał czasu i pieśń „Nie
opuszczaj nas”. 8.03 „Audycja dla wsi”.
8.50 Dziennik poranny. 9.00 Transm. na-
bożeństwa z Archikatedry lwowskiej. 11.25
Transm. urocz. otwarcia Międzynar. Targów
Poznańskich. 11.57 Sygnał czasu i hejnał
z Krakowa. 12.03 Poranek muz. 14.00
Aud. z okazji 365-lecia istnienia lwowskich
chrześcijańskich cechów murarzy, kamie-
niarzy i brukarzy. 15.30 „Audycja dla wsi”.
16.00 Muzyka lekka z płyt. 16.25 Teatr
Wyobraźni: premiera słuchowiska p. t.
„Tarapaty króla walców”. 17.00 Koncert
symfoniczny w wykonaniu Łódzkiej Or-
kiestry Filharmonicznej. W przerwie ok.
godz. 17.55 Pogadanka aktualna. 19.00
Literatura dociera wszędzie — szkic liter.
19.15 Program na jutro. 19.20 Koncert
rozrywkowy. 20.05 Fragm. międzynarod-
owych zawodów tenisowych „Polska —
Francja”. 20.00 Wiadomości sportowe ze
wszystkich Rozgłośni P.R. 20.40 Przegląd
polityczny. 20.50 Dziennik wieczorny. 21.00
„Rozmówki zakopiańskie” — „Wesoła
Sirena”. 21.30 Dzieła Franciszka Liszta
w wyk. Lili Herz — fortepian.

Kronika Piotrkowska

Akademia w Związku Rezerwistów

W dniu 3 maja r.h. o godz. 17-ej w lo-
kalu własnym Związku Rezerwistów przy
ul. Piłsudskiego Nr 43, Zarząd Koła Z.
R. urządza uroczystą Akademię z racji
rocznicy Konstytucji 3 Maja dla człon-
ków i ich rodzin, oraz sympatyków.

Prelekcję wygłosi prof. Włocław.
Obecność członków obowiązkowa. goś-
cie mile widziani.

ZARZĄD Z.R. i RADA R.R.

Z działalności T-wa Bursy Męskiej im. św. Stanisława Kostki

Opieka nad młodzieżą winna być troską całego społeczeństwa

W ostatnich dniach odbyło się posiedze-
nie Zarządu T-wa Bursy Męskiej im. św.
Stanisława Kostki przy Gimnazjum im.
Bolesława Chrobrego w Piotrkowie Try-
bunalskim. Na posiedzeniu tym byli obec-
ni członkowie Komisji Rewizyjnej, oraz
zaproszeni przez Zarząd rodzice uczącej
się w Gimnazjum młodzieży.

Omawiano szereg bieżących spraw. —
Skarbnik przedstawił sprawozdanie kaso-
we, z którego wynikało, że T-wo nie po-
siada dostatecznych funduszy, aby roz-
winąć swoją działalność. Jednak warunki
materiałne młodzieży częstokroć by-
wały tak trudne, że należałoby niezwłocz-
nie przyjąć im z pomocą Celem zasilenia

Kasy T-wa postanowiono zorganizować
imprezę. Wprawdzie impreza taka przy
najlepszych wynikach pozwoli T-wu wy-
konać tylko nikłą część zadań, jakie ma-

my do rozstrzygnięcia.

Bursa mieści się obecnie w obszernym
lokalu składającym się z kilkunastu du-
żych pokoi, w budynku w którym daw-
niej znajdowało się gimnazjum Trzcini-
skiej, w centrum miasta. Jakkolwiek lo-
kał ten przed rozpoczęciem roku szkolne-
go został gruntownie wyremontowany,
co pociągnęło za sobą poważne wydatki,
jednak po ukończeniu roku szkolnego —
znów trzeba będzie zająć się remontem,
gdyż w starym budynku wszystko niszczy
się prędko.

W obecnym czasie w bursie przebywa
43 wychowanków. Rozmieszczeni są po
2-3 w oddzielnych pokojach, gdzie stoją
łóżka biurka i inne meble, gdyż w poko-
jach wychowankowie spędzają cały czas
odrabiając lekcje, i śpią. — Jadalnie są
wspólne dla wszystkich. W pokojach ja-

danych odbywają się zebrania, celeno-
we wykładania spraw związanych z samo-
dusznością wychowanków, wspólne zabawy
i t.d., w jadalni jest radio nabyte przez
zarząd. System indywidualnego roz-
mieszczenia uczniów, którzy po raz pierw-
szy zostali zastosowani, gdyż dotąd nie
zastosowany w innych bursach — oka-

za się szczęśliwym. Wychowankowie
są sobie dobrzy, jak w domu. Warunki
zachęcają młodzież do urządzania się
w bursie, która jest przepelniona i nie
może zmieścić wszystkich zgłaszających
się.

Pomijając okoliczność, że opłaty ul-
gowe są niskie, co umożliwia niemoż-
ny dla niej młodzieży niezamożnej, —
można określić, że kierownictwo bursy
czyli w rękach p. Dyrektora Buzka,
który pomaga w tej pracy p. prof. Wi-
łocław — obaj wielcy przyjaciele mło-
dzieży Wychowankowie kochają się w
opieki wykwalifikowanego wychowaw-
cy p. prof. Wołoszańskiego, który z wiel-
kim entuzjazmem oddaje się wychowaniu
dzieci.

Utrzymywanie takiej placówki, za-
jętej na dużą skalę wymaga wydatków
na pokrycie których nie wystarczą ul-
gi państwowe. Dlatego T-wo stale ubie-
ga się o subsydia od instytucji pań-
stwowych i samorządowych. Jednakże
nie wystarcza. Potrzebna jest pomoc
społeczności. Zbytecznym byłoby udow-
niać znaczenie placówki, której zadaniem
jest pomoc materialna i moralna uczą-
cej się młodzieży. Bursa męska przy Gim-
nazjum im. Bolesława Chrobrego jako
na placówka tego rodzaju na terenie
dystryktu trybunalskiego, powinna być dzie-
łem wszystkich mieszkańców miasta,
którzy powinni otoczyć ją czułą opie-
ką, dbając o to, aby to dziecię nie do-
znało trudności materialnych.

Nikt z obywateli grodu Trybunals-
kiego nie może powiedzieć, że sprawa
jest dla niego obojętna, gdyż jest to
sprawa całego społeczeństwa piotrkowskiego.
Mamy nadzieję, że wysiłki T-wa Bursy
znajdą poparcie.

Najwyższy już czas pomyśleć o kostiumie lub płaszczu

Najnowsze żurnale letnich okryć damskich —
paryskie i wiedeńskie nadeszły
do pracowni krawieckiej

A. SAMELSONA
PIOTRKÓW, UL. SZEWSKA 10.

Wszelkie zamówienia wykonuje się solidnie i elegancko z powie-
rzonnych lub własnych materiałów.

Walne Zebranie delegatów Powiatu Związków Strzeleckiego Piotrków

W dniu 9 maja r.h. odbędzie się doro-
czne Walne Zebranie delegatów Z.S.
Piotrków, na którym zostaną omówione
sprawy organizacyjne, wyszkoleniowe,
oraz dokonane zostaną wybory nowych
władz.

W związku z Walnym Zebraniem za-
stanie odprawione w miejscowym koście-
le Farnym uroczyste nabożeństwo o godz.
10-ej rano po którym wszyscy uczestnicy
w pochodzie udać się do sali im. Ki-
lińskiego, przy Alei 3-go Maja 12, gdzie
odbędzie się Walne Zebranie według po-
rządku.

1) Zagajenie i ustalenie porządku.
2) Przemówienie powitalne, 3) Odczyta-
nie protokołu z poprzedniego W. Zjazdu, 4)
Sprawozdanie Zarządu za miniony okres
czasu, 5) Koncerdy i Komisji Rewizyj-
nej.

a) Prezesa, b) Ref. W. Ob., Kierowni-
ka Orląt, c) Skarbnika, d) Komendantki
P.K. Z.S., e) Komendanta f) Komisji
Rewizyjnej.

5) Dyskusja nad sprawozdaniami i u-
chwalenie absolutorium 6) Wybory:
a) Prezesa b) kierowniczkę P.K. c) 7-miu
członków Zarządu, d) Komisji Rewizyj-
nej — 3+2 zastępców 2) trzech delega-
tów na W. Zjazd Okręgu.

7) Plan pracy budżet na rok 1937-38.

8) Wolne wnioski, 9) Załączenie
W związku z Walnym Zebraniem Dele-
gatów Z.S. Powiatu Piotrków — zapra-
szamy wszystkie organizacje oraz człon-
ków czynnych współdziałających i wspie-
rających Z.S. o jak najliczniejsze wzięcie
udziału w nabożeństwie i przemarszu.

ZARZĄD

„TAK JAK TAŁADA” Chciał zamordować swą kochankę

W listopadzie r.h. przed piotrkow-
skim Sądem Okręgowym toczyła się spra-
wa karna przeciwko Romanowi Pabisia-
kowi i tow., oskarżonym o rozpowszechnie-
nie ulotek komunistycznych w czasie
strajku na robotach publicznych w Piotr-
kowie. W wyniku rozprawy wszyscy oskar-
żeni skazani zostali za działalność anty-
państwową po 1 roku więzienia. Koron-
nym świadkiem oskarżenia w tej sprawie
była Stanisława Kowalska (ul. Piłsud-
skiego 44), kochanka Romana Pabisia-
ka która go „wspalała” w obawie przed
odpowiedzialnością karną, jakaby ją cze-
kała za współdziałanie z Pabisiakiem w
przestępstwie który, będąc sublokateorem
i kochankiem Kowalskiej przynosił do
domu literaturę komunistyczną.

Pabisiak, który jest typem okrutnego
sadysty (bił niemilosiernie Kowalską i

jej dwoje nieletnich dzieci) i zdeprawo-
nego kryminalisty, karanego 10 razy
przez sądy, — zaprawił swą kochan-
ką remisem za to, że go zdradziła przed
policją, a przed Sądem nie cofnęła swych
zeznań.

Choć wygrażał Kowalskiej, że „zro-
bi z nią tak, jak Tałada” — to jest za-
darł. Gdy w grudniu r.h. Pabisiak wtarg-
nął niespodziewanie do mieszkania Ko-
walskiej i począł ją bić oraz dusić, bied-
na kobieta ledwo zdołała uciec z życiem
z rak opryska, uciekając przed nim do
Komisariatu P.P., gdzie złożyła zameldo-
wanie o groźbach Pabisiaka i jego napas-
ci. Policja wzięła kobietę w obronę i wy-
elegowany funkcjonariusz zdołał zatrzy-
nać Pabisiaka, którego Sąd Okręgowy z
kolei, skazał na 8 miesięcy więzienia.

Motocykl Harley-Davidson
sohn z przyczepką w b. dobrym stanie
do sprzedania
Piotrków, ul. Legionów 15, K. Krüger
tel. 15-05.

Występ zespołu Szyndlera

Piotrków stęsknił się za teatrem. Raz
prosta — za dobrym teatrem. Raz na-
siąc albo jeszcze rzadziej „Reduta”
może wystarczyć. Zwracając nam uwagę
że od bardzo dawna nie było w Piotrk-
owie rewii, ani operetki. To też z nie-
mym zadowoleniem publiczność pio-
tkowa przyjmie do wiadomości zapow-
przyjazdu zespołu rewiowego pod dy-
cją Janusza Szyndlera.

Janusz Szyndler jest nam znany
wielmi przed laty wystąpił w Piotrk-
O jego grze pisaliśmy wówczas obszernie
dziś przypominamy, że jest to znakom-
artyście, który na scenach warszawskich
zyskał sobie pierwszorzędną markę
my przed sobą plikę recenzji prasowy-
w których pełno pochwał na cześć uz-
nionego artysty.

Między in. czytamy tam: znakomici-
twósc z świetnym humorystą Janusza
Szyndlerem na czele bawili publiczność
wspaniale. Program bogaty, moc pi-
ni, tańca, muzyki i beztrudnego humoru.
Wszystkie rzeczy nowe i aktualne i z
komisje wykonane. Kontakt z publicz-
cią ścisły. Na widowni co chwila huci-
ny śmiechu i t.d.

Szyndler wystąpi ze swym zespołem
dn 6 h.m. w sali im. Kilińskiego, pi-
czym dochód przeznaczony na rzecz St-
związku Pożarnej Ochotniczej

Pijcie najlepsze piwo wyrobu miejscowego

PIERWSZY MAJA MINAŁ W PIOTRKOWIE SPOKOJNIE

Na prowincji nie zanotowano żadnych ekscesów

Wielkie święto robotnicze w Piotrkowie minęło pod znakiem zainteresowania fabryki na terenie Piotrkowa by robotnicy korzystając z pięknej pogody — tłumnie wychodzić na ulice. Uderzało przy tym, że poza Bundem, manifestowali w oddzielnie w dzielnicy żydowskiej pochodzący na placach śródmiejskich punktu wyjścia z ul. Legionów — socjaliści i bundowcy. Nie było roku furmanów którzy w r.ub. nie udekorowali swoje wozy, nie także również rowerzystów, którzy walczyli na czele parady, na czerwiek wstęgami przystrojonych rowerzystów w śródmieściu prawie w południe, kiedy bundowcy którzy skorzyli przypadającego w tym dniu szabatu dzięki temu nie tracąc zarobku wzięli liczny udział w pochodzie. W godzinach południowych na placu

Kościuszki odbył się wiec, na którym przemawiali: robotnik piotrkowski p. Pałac, przedstawiciel centrali bundowskiej Zybort, oraz wiceprezydent Piotrkowa, p. Uziembło. Najdłuższe bo trwające blisko godzinę było przemówienie bundowca, który poświęcił je prawie całkowicie obronie żydostwa w Polsce.

Po przemówieniach p. Kadyba odczytał rezolucję, którą uczestnicy wiecu u-

ciwali, po czym orkiestra odegrała „Międzynarodówkę“ i wiecownicy w s-koju rozeszli się do domów.

Na terenie powiatu piotrkowskiego, mianowicie w Belchatowie i Sulejowie manifestacje pierwszomajowe odbyły się również spokojnie. W Sulejowie wszystkie lewicowe organizacje tak żydowskie, jak i nie żydowskie — wyszły na miasto razem. Spokojnie nigdzie nie zakłócono.

Rehabilitacja posądnionego o kradzież

W nr. 73 „Głosu“ z dnia 21 marca r.b. podaliśmy wzmiankę p. „Złotodajny stół i par Franciszek“.

Wzmianka ta dotyczyła kradzieży stołu ze złotymi monetami rosyjskimi z mieszkania p. Antoniego Berlińskiego zam przy ul. Wiślanej 14, który wskazał na p. Franciszka Kwiatkowskiego jako na podejrzanego o dokonanie tej kradzieży.

Okazuje się obecnie że p. Franciszek Kwiatkowski nie miał nic wspólnego z tą kradzieżą, zaś p. Berlińskiego pociągano do odpowiedzialności sądowej za oszczerstwo, uwłaczające jego nieposzlakowane czci.

Z przyjemnością podajemy to do publicznej wiadomości i przepraszamy za mimowolną krzywdę jaką wyrządziliśmy p. Fr. Kwiatkowskiemu, podawszy swego czasu to fałszywe oskarżenie p. Berlińskiego na łamach „Głosu“.

Czy wie Pani, że na GAZIE zaoszczędzić można 30%

Założona niewielkim kosztem
kuchienka gazowa oddaje wielkie
korzyści w gospodarstwie domowym,
zapewnia czystość, szybkość i wielką wygodę.

Gaz to oszczędność!

Powstanie Szkoły Rzemieślniczej w powiecie piotrkowskim

Roki starościńskie na terenie gminy Bogusławice

W dniu 27 kwietnia r.b. p. Starosta Strzeziński wizytował gminę Bogusławice, zwiędzając cały szereg okolicznych wiosek. Gminę tę p. Starosta Strzeziński zwiędzał w towarzystwie p. Szymona zwiędził szereg organizacji i instytucji miejscowych jak Kasę Stefczyka gdzie wchodzącego wólarza naszego powiatu w serdecznych słowach powitał przez tej placówki, p. Władysław Periski, oprowadzając p. Starostę po poszczególne działy i udzielając wyczerpujących informacji. Sprawozdanie z działalności organizacji rolniczej złożył członek zarządu OTO i KR, p. Piotr Jędrzejczyk z Kuznocina. Następnie p. Starosta ze switą zwiędził Spółdzielnię Skupu Żywności, prowadzoną przez Wł.

W dniu 27 kwietnia r.b. p. Starosta Strzeziński wizytował gminę Bogusławice, zwiędzając cały szereg okolicznych wiosek. Gminę tę p. Starosta Strzeziński zwiędzał w towarzystwie p. Szymona zwiędził szereg organizacji i instytucji miejscowych jak Kasę Stefczyka gdzie wchodzącego wólarza naszego powiatu w serdecznych słowach powitał przez tej placówki, p. Władysław Periski, oprowadzając p. Starostę po poszczególne działy i udzielając wyczerpujących informacji. Sprawozdanie z działalności organizacji rolniczej złożył członek zarządu OTO i KR, p. Piotr Jędrzejczyk z Kuznocina. Następnie p. Starosta ze switą zwiędził Spółdzielnię Skupu Żywności, prowadzoną przez Wł.

Po bardzo serdecznym i uroczystym powitaniu p. Starosty przez ludność wiosek — przyjęcie w Żarnowicy było jeszcze bardziej serdeczne. Tu bowiem wjeżdżającego na teren wsi o Starostę powitali wszyscy mieszkańcy z orkiestrą stażową pożarnej na czele. Imieniem ludności całej wioski wital miłych gości nauczyciel miejscowej szkoły powsz. p. Jan Justyna, niezmordowany działacz społeczny i dorywczasty organizator, dzięki któremu Żarnowica obecnie na terenie powiatu piotrkowskiego stała się tym, czym dla Polski jest Lisków. Dzień ten i pełen zapachu nauczyciel utworzył bardzo oryginalną orkiestrę, złożoną z 5 do 8-letnich dzieci, które w liczbie kilkunastu grają na drewnianych piszczałkach domowego wyrobu. Orkiestra ta witała również p. Starostę i trzeba przyznać że inaleństwa z zapalem wykonały swe role a ich produkcje muzyczne ujęły wszystkich za serca. Powstała nawet myśl ażeby orkiestrę wysłać do Liskowa na Wystawę Kultury Wsi Polskiej.

Miejscowe Koło Gospodyń Wiejskich podejmowało gości herbatą, po czym p. Starosta w otoczeniu swity zwiędził istniejące w Żarnowicy: Mleczarnię Spółdzielczą, Dom Ludowy, Sklep Spółdzielczy Remizę Strażacką, łaźnię i in.

Z kolei p. Starosta udał się do wsi Proszyn, gdzie był witań przez miejscowe społeczeństwo b serdecznie. Orkiestra strażacka grała marsz powitalny, a dzieci szkolne w miejscowej remizie strażackiej wykonały na powitanie szereg pieśni ludowych. W Piarach, niezalednie od występów dzieci szkolnych i przemówień powitalnych miejscowych działaczy społecznych, jeden z najstarszych gospodarzy witał p. Starostę chlebem i solą.

W Gazomi po uroczystym powitaniu przez mieszkańców wioski z udziałem straży i działwy szkolnej, p. Starosta Strzeziński wraz z towarzyszącymi Mu osobami odbył w remizie konferencję z miejscowymi gospodarzami interesując się ich życiem. W czasie dyskusji mieszkańcy Gazomi wyrazili życzenie, aby okazywały duży gmach szkolny, który obecnie jest wykorzystywany w małej tylko części — mógł służyć jednak swemu przeznaczeniu. Ponieważ odczuwa się brak szkoły rzemieślniczej w powiecie — pragną oni, ażeby w budynku tym taka szkoła znalazła swoją siedzibę.

Obecny na konferencji poseł, p. Drodz Gieremski przyrzekł sprawę tę poruszyć u właściwych czynników.

Roki starościńskie — jak już pisaliśmy — zostały przez ludność wiejską przyjęte bardzo życzliwie, czego najlepszym dowodem jest b serdeczny stosunek tej ludności do wizytującego powiat p. Starosty.

Urząd gminy Bogusławice jak wiadomo, znajduje się w Wolborzu; tam też najpierw zatrzymał się p. Starosta ze switą, gdzie w imieniu całej ludności tej gminy powitał p. starostę wójt Stanisław Samborski, wybitny działacz społeczny i zdolny kierownik spraw gospodarczych, cieszący się wielkim poważaniem i uznaniem miejscowej ludności. P. Samborski — po uroczystości zaprzysiężenia sołtysów i podsołtysów z terenu 24 wiosek od których przysięgę odebrał p. Starosta Strzeziński — wygłosił bardzo piękne pod względem formy i stylu sprawozdanie z działalności gospodarczej na terenie gminy Bogusławice. Należy tu podkreślić, o prawą ręką wójta jest sekretarz gminny, p. Maksosza, który udzi-

Walka z niechlujstwem

O zdrowie mieszkańców Piotrkowa i okolicy

Stan sanitarny naszego miasta, mimo wysiłków czynników powołanych w kierunku zmiany na lepsze przedstawia jeszcze bardzo wiele do życzenia. Wystarczy obecnie przejść się którąkolwiek ulicą, połączoną trochę na boczku, ażeby się przekonać o panujących tam stosunkach sanitarnych. Z niektórych domów po prostu wóń wypycha człowieka.

Piotrków został skanalizowany, ale jeszcze dużo posiada nieskanalizowane zbiorniki wszelkich fekalij i nieczystości które zatrują życie swymi wyziewami. Nieczystości te usuwane są od czasu do czasu beczkami asenizacyjnymi. Ustępów nie skanalizowanych w r. 1935 było 23582 i przez rok ub skanalizowanych zostało z tej liczby zaledwie 429. W tym samym okresie przybyło śmiećniaków odpowiednich 135 a ogólna liczba wynosi 14.970. Celem zmiany tych stosunków na lepsze stosowano doraźne kary. Na terenie miasta i powiatu piotrkowskiego za przekroczenia sanitarne ukara-

no w drodze administracyjnej 4685 osób i doraźnie mandatami karnymi 2929 osób, co łącznie stanowi 7614 osób.

W dalszym ciągu prowadzona jest energiczna praca celem poprawy tego stanu rzeczy.

Szczególnie obiecująco przedstawia się tu nasza wieś, gdzie droga kursów, wykładów, pogadanek i konkursów organizowanych przez rozmaite stowarzyszenia wiejskie, zmierzające do podniesienia stanu oświaty i kultury naszej wsi — stan sanitarny obecnie uległ poprawie, chociaż jeszcze wielu wieśniaków nie rozumie konieczności stosowania się do urządzeń sanitarnych. Ale młode pokolenie wiejskie idzie już nowymi drogami buduje lepsze, nowoczesne studnie i ustępy.

Niezależnie od tego stosowany jest również nadzór nad żywnością. Badane są artykuły spożywcze pobierana jest woda do analizy.

Zebranie Koła Związku Pracowników Skarbowych

Urząd Koła Związku Pracowników Skarbowych w Piotrkowie zawiadamia członków, że w dniu 5 maja r.b. o godz. 18.00 w I terminie i o godz. 18.30 w II terminie w sali konferencyjnej Urzędu Skarbowego przy ulicy Główniej Nr. 77 odbędzie się Zwyczajne Zebranie Koła z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie
- 2) Wybór przewodniczącego i sekretarza
- 3) Odczytanie protokołu z ostatniego zebrania
- 4) Sprawozdanie z działalności Koła
- 5) Sprawozdanie rachunkowe i kasowe oraz sprawozdanie Komisji Rewizyjnej
- 6) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej
- 7) Zatwierdzenie projektu budżetowego na rok 1937
- 8) Wybór Komisji Rewizyjnej
- 9) Wybranie Komisji Rewizyjnej
- 10) Wolne wnioski.

ZAPZĄD.

Z wiadomości

- 1) Urząd oddziału Związku b. Ochotników w Piotrkowie zawiadamia że w dniu 11 b. r. o godz. 11 (I-szy termin i 11 b. r. (II termin) odbędzie się w lokalu przy ul. Legionów 14 Zwyczajne Walne Zebranie członków z następującym porządkiem dziennym:
- 1) Zagajenie;
- 2) Wybór prezydium;
- 3) Odczytanie protokołu z poprzedniego Walnego Zebrania;
- 4) Sprawozdanie Zarządu;
- 5) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
- 6) Dyskusja nad sprawozdaniem;
- 7) Udzielenie absolutorjum;
- 8) Wybór Zarządu;
- 9) Wybór Komisji;
- 10) Wolne wnioski;

Prezes:

(—) Zygmunt Gronczyński.

Sekretarz:

(—) Stanisław Jędryński.

Walne Zebranie członków Tow. Dobroczyńców dla Chrześcijan w Piotrkowie

Dnia 12 maja 1937 r. (środa) o godz. 17.30 w I term. o godz. 18 (6 po poł.) w II term. odbędzie się zwyczajne Roczne Ogólne Zgromadzenie Członków Tow. Dobroczyńców dla Chrześcijan, w sali Tow. przy ul. J. Piłsudskiego 75.

- Porządek dzienny:
- 1) Zagajenie
 - 2) Odczytanie protokołu z poprz. Ogólnego Zgromadzenia
 - 3) Sprawozdanie Rady Zarządzającej
 - 4) Sprawozdanie Kasowe
 - 5) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej
 - 6) Preliminarz budżetowy na rok 1937-1938.
 - 7) Wybory Członków Rady
 - 8) Wybory Członków Komisji Rewizyjnej
 - 9) Wolne wnioski.

ZESPÓŁ REDUTY

Sezon 1936/37

Dnia 3 maja 1937 r. w Sali Kilińskiego o godz. 8.15 włącz.

NACRODA LITERACKA

Komedia w 4 aktach
 Marii Jasnorzewskiej-Pawlikowskiej
 Reżyseria: Maria Dulęba
 Dekoracje: Mieczysław Różański
 Kier. art. Zygmunt Chmielewski

Bilety wcześniej do nabycia w cukierni p. Borczyka.

ARTYSTYCZNA FOTOGRAFIA I PORTRET

z firmy „Moderne” Piotrków, Narutowicza 22 —
 to najmiłsza pamiątka Twego życia

ODEZWA

Pamiętajcie o Darze Narodowym!

Miljon dzieci bez szkoły na obszarze województw centralnych i wschodnich — to tragedia, z której wypływa nakaz obowiązujący wszystkich Polaków

Dzieciom polskim na kresach wschodnich pozbawionym szkoły, grozi nie tylko analfabetyzm — ale i wynarodowienie

Polska Macierz Szkolna reprezentująca w tej dziedzinie honor Polaków i oczekująca po mocy wszystkich odpowiedzialnych za polskie jutro!

Kresowe szkoły P.M.S. to nowoczesne słupy graniczne!

Od poniedziałku t.j. od dn. 26 kwietnia br. członkowie Sekcji Młodych przy P. Macierzy Szkol. będą chodzić po domach z nalepkami na „Dar Narodowy”. Członkowie Sekcji Młodych podjęli się trudnego obowiązku i dlatego prosimy o życzliwe przyjęcie ich.

Niech nie będzie osoby któraby choć za dziesięć groszy nie kupiła nalepki lub choć ragiewki.

Zarządzenie

Starostwa Powiatowego Piotrkowskiego dnia 1 maja 1937 r. Nr Apr. 3-9-37 w sprawie ustalenia cen z urzędu na kawę zbożową i mieszankę kawy zbożowej. Na zasadzie art. 1 pkt b rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31 VIII 1928 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz.U. R.P. Nr. 91 poz 527) w brzmieniu rozp. z dn. 22 III 1928 r.

(Dz. U.R.P. Nr 38, poz 374) i § 5 rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 29.X. 1929 r. o uregulowaniu przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U.R.P. Nr. 89 poz 607) po wysłuchaniu opinii Komisji Cennikowej, powołanej do badania cen i kalkulacji. — ustaliam następujące ceny maksymalne, które nie mogą być przekroczone.

I.	Kawa zbożowa	Ilość	Cena w hurcie	Cena w detalu
1)	Enriilo 1/10	1 kg.	2.17 zł.	2.40 zł.
2)	Enriilo 1/4	„	2.00 „	2.20 „
3)	Bohna	„	1.92 „	2.20 „
II.	Kawa mieszanka			
1)	Afrykanka	1 kg.	1.72 zł.	2.00 zł.
2)	Stella	„	1.85 „	2.30 „
3)	Bałtyk	„	2.05 „	2.30 „
III.	Kawa zbożowa ziarnista			
1)	Kawa Knajpa	1 kg.	1.30 zł.	1.50 zł.

Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karani po myśli art. 64 Rozp. Prez. Rzplitej z dnia 22 III 1928 r. o postarowaniu adm. (Dz. U. R.P. Nr 38 poz 365) grzywną do 3.000 zł. lub aresztem 6-cio

tygodniowym. Ceny powyższe obowiązują z dniem ogłoszenia t.j. 1 maja 1937 r. STAROSTA POWIATOWY: (-) STRZEMINSKI.

Ze zjazdu Zw. Har. Pol. w Łodzi

W niedzielę dnia 25 kwietnia r. b. odbył się Zjazd Okręgu Łódzkiego Z.H.P. w Łodzi.

Zjazd rozpoczął się nabożeństwem w katedrze św. St. Kostki. Mszę św. odprawił i kazanie wygłosił JE Ks. Biskup Jasiński. Obecny był p. Wojewoda Hauke Nowak, oraz drużyny harcerskie z okolic.

Obchody zjazdu odbyły się w sali Rady Miejskiej.

Zjazd otworzył przewodniczący Okręgu Łódzkiego Z.H.G. Druh Woj. Al. Hauke Nowak.

Przewodniczył zjazdowi Dyr. T. Czaprzyński.

Przemówienia powitał: W imieniu kuratora szkolnego okręgu warszawskiego, zarządu m. Łodzi Polakiego Czerw. Krzyża, Unii polskich Ojczyzn, wojew. Zw. Strzeleckiego i Zw. Legionistów.

Depesze od przewodniczącego Z.H.P.

woj. M. Grażyńskiego, nauk dypl. P. Alf. Tarczyńskiego,

Depesze hołdownicze wysłano do: F. Prezydent I Mościcki insp. sił zbroj. p. marsz Smigły-Rydz. Prezes Rady Ministrów St. Składkowski Min. W.R. i O.P. prof. W. Świętosławski,

Dyr. państw. Urzędu P.W. i W.F. gen. Olszyna Wilczyński, wojew. Dr. M. Grażyński, Prezes Sądu Okręg. Warszawa T. Kamiński,

Sprawozdanie z działalności Zarządu Okręgu złożył p. inż. Rau.

Sprawozdanie z działalności Km-dy Chorągwi Harcerzy D-ha Wł. Kenizauka.

Sprawozdanie z działalności Km-dy Chorągwi Harcerzy D-h St. Szlętyński — insp.

Sprawozdanie z działalności K.P.H. — D-h W. Nowakowski.

Następnie dokonano wyboru nowych

KOMITET BUDOWY ogłasza

PRZETARG PUBLICZNY

na roboty murarskie, stolarskie, ślusarskie, kanalizacyjne, wodociągowe, malarskie, elektryczne i szklarskie, związanymi z dokończeniem budowy II-go piętra gmachu Gimnazjum Piotrkowie Tryb., Pierackiego 1.

Roboty mogą być oddane w całości, lub w części.

Wszelkie informacje otrzymać można w kancelarii Gimnazjum dziennie w godz. 9—14-ta, tamże ślepe kosztorysy za opłatą zł. 2.

Oferty w zapieczętowanych kopertach składać należy w kancelarii Gimnazjum do dnia 15 maja b. r. godz. 12-ta.

Komitet zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, w razie nieunieważnienia przetargu.

KOMITET.

władz. Z Piotrkowa w skład Zarządu Okręgu wszedł p. dyr. L. Mierzanowski.

W zjeździe z głosem decydującym z obwodu piotrkowskiego brał udział p. Dyr. L. Mierzanowski — przewodniczący K.P. H. przy Hufcach Harcerskich, D-hna M. Mazerantowicz — komendantka Hufca Harcerzy i D-h phm J. Nowakowski — Komendant Hufca Harcerzy.

I strażnik kolejowy jest „władzą“

W lutym r.b. Wacław Krzysztoporski, strażnik Ochrony Kolei, pełnił na stacji osobowej służbę, utrzymując ład i porządek w budynku i poczekalni. O godz. 5-ej po poł. zauważył on w poczekalni niejakiego Żarskiego (ul. Piłsudskiego 50), który zaczęł pasażerów, ofiarując im swe usługi odnieśienia walizek i paczek. Ponieważ zaczepianie podróżnych jest wzbronione — strażnik wezwał Żarskiego do opuszczenia sali. W odpowiedzi na to Żarski zamierzył się na Krzysztoporskiego, chcąc go uderzyć „bykiem“ w pierś. Przeworny strażnik cofnął się, a na ścieżkę ujął napastnika za kark, aby go doprowadzić do posterunku policyjnego przy stacji. Wtedy Żarski wpadł w furję, zaczął bić Krzysztoporskiego, wyszczerzył się z jego rąk, wyczuł „wypuszczeniem flaków“ i t.p. — Nic jednak nie pomogło. Strażnik przy pomocy policjanta obojętnie Żarskiego, odprowadził na posterunek, a Sąd skazał go na 6 miesięcy więzienia.

Walne zebranie Straży Pożarnej

Zarząd O.S.P. w Piotrkowie zawiadamia wszystkich członków czynnych i powołanych, że Walne Zebranie Straży odbędzie się w dn. 9 maja b.r. o godz. 15-ej w pierwszym i o g. 16 w drugim terminie w sali im Kilińskiego, przy al. 3-go Maja 12 z następującym porządkiem dziennym: Zagajenie, wybór prezydium, odczytanie protokołu z ostatniego Walnego zebrania, sprawozdanie Zarządu, Komendanta Skarbnika, Komisji Rewizyjnej, zatwierdzenie preliminarza na rok 1937-38, wolne wnioski.

Za Zarząd O.S.P.

Inż. B. KŁOPOTOWSKI.

Czy wiesz?

Wśród wiosennej słoty, czy letniego skwaru Kto chce wypić, idzie do „Białego Baru“.

Są tam wódki, wina i różne likiery

Od czystej począwszy, — do słodkiej „Madery“.

Jeśli chcesz w przytulnym lokalu posiedzieć

Spokojnie porozmawiać, coś komuś powiedzieć

Napić się piwa, zasnąć wina czaru:

Udaj się tylko do „Białego Baru“.

Gdy was kto spyta o adres, powiecie:

„Na Słowackiego pod dwudziestym trzecim“.

Komornik i amazonki

Duch jest w narodzie. I krzepa... że. A co dziwniejsze, nie tylko brzość ma się chętnie pomocy garści i równouprawniona dziewczyna nie gęstą tą bronią.

Doświadczył tego na własnej skórze Wincenty Kublicki, komornik Sądu w Belchatowie który zjechał z sąsiedzie policjanta do wsi Dąbrowa (w pow. Bujny Szlacheckie) celem przeprowadzenia protokołu sprawdzenia i liczenia w zagrodzie Antoniego Roguta. Okazało się bowiem, że trzy dorodne córki Roguta: Zofia, Anna i Helena oraz Stanisława Kałuzińska przeobraziły się ze spódnicych dziewcząt w wojownicze amazonki, które za żadną cenę nie dozwolily komornikowi ani towarzyszącemu mu policjantowi, aby zażądał do stajni, gdzie znajdował się inwentarz dłuźnika Antoniego Roguta stawiając obu urzędnikom czynny opór.

Konsekwencje? — Protokół. Dochodzenie. Akt oskarżenia. Sąd Wyrok.

Stanisława Kałuzińska, Zofia Roguta, Anna Roguta — skazane zostały po 4 miesiące aresztu. Helena Roguta zaś (licząc lat 7) — na umieszczenie w zakład poprawczy.

Może wojownicze amazonki „utemniają się“ teraz!

„Sonata księżycowa“ Kino „AS“

Paderewski jest bezsprzecznie największym pianistą współczesnym świata. Wielkość artysty-muzyka składa się z intuicja twórcza i technika, sposób interpretacji, moźan obserwacji, i wielkość utworów na płytach. Natomiast analizować można tylko patrząc na twórcę.

Dlatego też tak wielką sensacją i zainteresowaniem w świecie muzycznym wzięła wiadomość, że Paderewski zgodził się nagrać film.

„Sonata Księżycowa“ jest filmem dokumentarycznym, dzięki niemu bowiem potomni będą mogli widzieć jak grał Paderewski „Sonata Księżycowa“ ma to ogromne znaczenie dla spopularyzowania muzyki poważnej za pomocą artysty słynnego pianisty i wielkiego muzyka, za stanu Oto dwa największe walory muzyki wobec których mało ważna staje się treść.

Jak sama nazwa filmu wskazuje, jest on oparty — jeżeli chodzi o stronę muzyczną, mającą znaczenie decydujące — na „Sonacie Księżycowej“ Beethovena.

Treść stanowią dzieła witalności i dwójki młodych ludzi, którzy serca swoje pod wpływem cudownej muzyki wielkiego mistrza.

Od dawna nie widziany Charles Faraon czaruje nas swym męskim wdziękiem, la Barbara Greene gra z dużą bezpośredniością. — Bównorzędnym z tą parą bohaterem obrazu jest Paderewski. Gra on z dużym uniarem i szczerością. Bardzo trudne jest przecież zagrać samego siebie nie popadając przy tym w kabotyizm i maniery.

„Sonata Księżycowa“ należy do filmów, które naprawdę KAŻDY powinien zobaczyć i usłyszeć.

Czas odnowić prenumeratę za miesiąc maj

BEZPŁATNE PREMIUM DLA PRENUMERATORÓW „GŁOSU TRYBUNALSKIEGO”.

Każdy prenumerator „Głosu Trybunalskiego”, wnoszący należność za abonament, otrzyma **bezpłatnie** pięć z wymienionych broszur.

- Proces Hauptmana
- Faszyści francuscy
- Paderewski
- Król złodziei
- Oskar Wilde
- Bunt legionistów
- Zamach na Aleksandra II
- Einstein
- Edison
- Ochrońca warszawska
- Revolucja francuska
- Gandhi
- Szpiegostwo egipskie
- Freud
- Mata Hari
- Łódź na barykadach
- Hollywood
- Aleksandra Piłsudska
- Zamach na Gen. Gubern.
- Al Capone
- Wojna światowa
- Ostatnia carowa
- Lot do stratosfery
- Kopernik
- Oskar Wilde
- Rok 1830
- Pasteur
- Addis Abeba
- Japonia
- Ameryka
- Beethoven
- Weininger
- Syberia
- Kiepura

Każdy prenumerator otrzyma tylko ten broszur, który uiszcza należność w administracji „Głosu Trybunalskiego” do dnia 7 maja r.b.

Salony Japonek troszczą się o mężów

Salony japońskie różnią się od naszych. Kobieta w nich już od lat ubiera się w tradycyjne kimono, przepasane również tradycyjnym „obi”, pasem jedwabnym, bogato wyszywanym i jaskrawo malowanym. Dlatego Japonki, gdy nadchodzi nowy sezon mody, bynajmniej nie muszą sobie łamać głowy, jak nasze nieścisłe panie co włożyć na siebie. Co się je zmienia, to kolor materiałów używanych na kimono i na „obi”, bo krój zostaje jednakowy. Przed każdym nowym sezonem mody Japończycy odbywają długie narady z tkaczami, drukarzami, ma-

Barbarzyńskie traktowanie kobiet u ludów pierwotnych

Administracja angielska w Indiach do tej chwili walczyć musi ze straszliwym obyczajem palenia wdów, szeroko tu rozpowszechnionym i ciągle jeszcze znajdującym zwolenników i wyznawców. Zakaz palenia wdów na stosie wraz ze zmarłym małżonkiem wydany został przez Anglików dopiero w roku 1829. Indie jednak nie są jedynym krajem, w którym po śmierci męża wdowa ponieść musi również śmierć. Obyczaj ten ma swoje głębokie podłoże religijno-obyczajowe. Wśród ludów pogańskich zmarłemu kładziono przecież do grobu wszystko co miał najcenniejszego, co miał za życia, ubranie, pieniądze, broń — i żonę. Obyczaj wymagał przy tym od wdowy aby dobrowolnie wstępowała w ślady zmarłego małżonka. Ponieważ wierzyła ona święcie w to, iż na tamtym świecie połączy się znowu z małżonkiem, samobójstwa żon były na porządku dziennym.

U ludów, które swoim zmarłym nie użądzały pogrzebów, palenie ciał na stosie, w inny sposób dowodziły żony, iż go śmierci męża nie chcą żyć. Na Nowej Zeelandii w dniu śmierci wojownika kapłan przynosił wdowie powrót, na którym była ona obowiązana się powiesić. Na Nowych Hebrydach do ceremoniału weselnego należało zawieszenie na sztywnym meżatki czarnego nowrozu, na którym jest ona obowiązana się powiesić w razie śmierci męża. Na wyspach Fidżi powrót ten ma inne przeznaczenie: syn lub córka zmarłego winni nim udusić matkę po śmierci — ojca. Okrutny ten zwyczaj ma swoje źródło w wierzeniu iż przed wstąpieniem na tamten świat zmarły spotyka się z demonem wierności małżeńskiej. O ile zmarły nie jest w towarzystwie żony, demon zrzuci go ze skały i straszliwie męczy. W Indiach, klasycznym kraju palenia wdów, żona, która nie chciała wstąpić na stos po śmierci męża, bywała wykluczona ze swej kasty i całkowicie wypchnięta poza nawias życia: żadnemu piekarzowi czy rzeźnikowi nie wolno było sprzedać jej jedzenia, nikomu udzielić dachu nad głową. Naogół palenie czy zabijanie wdów nawet u lu-

dów egzotycznych należy już dzisiaj do przeszłości. Pozostały jednak ciekawe ślady tych okrutnych obyczajów. Już w Biblii czytamy o tym, iż wdowa na znak żałoby, wybiła sobie zęby, rozdrapała noćki, wyrwała włosy i t.d. Także u ludów pierwotnych spotykamy podobne objawy. W Polinezji, żałobna wdowa robi sobie głębokie rany na czole i na piersiach, na języku zaś wyrzyga sobie specjalny znak żałoby, co jest zresztą operacją niesłychanie bolesną i niebezpieczną. Na Nowych Hebrydach wdowa musi pozostać pod jednym dachem ze zmarłym mężem tak długo, dopóki jego trup nie rozłoży się całkowicie. Gdzieś indziej obyczaj nakazuje jej i po śmierci spać przez pewien czas na grobie męża. W Australii, żona nosi do końca życia jakiś amulet, sporządzony z kości nieboszczyka.

Wszędzie u ludów na niższych szczeblach kultury okres żałoby po mężu jest bardzo długi i bardzo ciężki. Wszędzie prawie połączony jest z obowiązkiem długotrwałego milczenia i poszczenia. Często nie wolno się jej przez czas żałoby myć i czesać. W Chinach do tej chwili malują sobie wdowy na czas żałoby twarz na szaro. Na Nowej Gwinei wdowa odwiedza grób zmarłego męża, obowiązana jest przejść drogę na czworakach. Etnografowie twierdzą, że wiele obrzędów żałobnych bierze swój początek ze zwyczajów praktykowanych u ludów pierwotnych.

Piotrkowska Fabryka Papy Dachowej
H.Z. Pacanowski i Syn
 Piątek Tryb., Al. 3 Maja 6, tel. 10-64
POLECA:
 Papę dachową czarną i białą nieodciążoną jakością, smolę w pierwszorzędnych gatunkach, lepnik, pak i karbolineum.
 Fabryka nasza gruntownie przebudowana z zastosowaniem najlepszych udoskonaleń i zdobycy technicznych według najnowszych systemów. W wyniku przeprowadzonych ulepszeń w produkcji, uzyskaliśmy pierwszorzędne gatunki papy, i wyrób kalkuluje się nam znacznie taniej w związku z czym:
ceny nasze są konkurencyjne

Wdowa Mep

Wdowa Mep, piękność Paryża

Wdowa mimo to obiecywała sobie wiele, zając w potęgę swojej piękności. Nie miała nigdy, że uda jej się zwyciężyć Baredrola i nawrócić go do małżeństwa. Tymczasem Adolf, którego charakter ciągi lat zmienił się do tego stopnia, zgodził się uchodzić za brata Mep przy jej do willi. Przybyła także pani Japy, gdyś uczciwa obywatelka z Beauvais, która Małgorzatka. Mep zaczęła być niezadowolona z zachowania się Baredrola. Dotychczas wywierał nieograniczony wpływ na każdego mężczyznę, więc sądziła, iż z łatwością przezwycięży opór, jaki stawiał Baredrol przeciwko zawarciu małżeństwa, ale na punkcie był nieublagany. Jednocześnie ograniczył nieco także wydatki Mep zaczęła się na to skarżyć, Baredrol oświadczył:

— Gdzieś ty, moja kochana Meg, nie mo skąpy jak dla mnie?

— Gdzieś ty, moja kochana Meg, nie mo skąpy jak dla mnie? Baredrol odrzekł z obrazą w głosie: — Moja żona, moja kochana Meg, nie potrzebowałaby czynić tak wielkich wydatków. Gdybym był żonaty oś byłbym zmuszony kryć się ustawicznie. Nie potrzebowałbym kupować specjalnego domu i żywić całego tłumu ludzi, którzy mnie nie obchodzą i do niczego mi nie są potrzebni. Mógłbym bez przeszkody wprowadzić żonę do posiadłości własnej i do swego zamku.

— Moje dobre byłyby i jej własnością — jednym słowem, stosunki ułożyłyby się zupełnie inaczej.

Mep wstała i swoje piękne ramiona, które nie utraciły nic z prawdziwie artystycznego zaokrąglenia, zarzuciła mu na szyję.

— Nie chcesz się zatem ze mną ożenić Maksymie? Mam więc zawsze być tylko twoją kochanką?

Maksym Baredrol okazał się w tej chwili do pewnego stopnia słabym — Mój Boże, o tem można by jeszcze mówić, gdybyś była wolną masz jednak przebież, czyż imieniem mojem mam po krywać całą ohydę, jaką nociąga za sobą proces rozwodowy? Nie, Meg tego nie możesz i nie będziesz chciała odemnie wymagać chociażby ze względu na moje dziecko, na moją córkę, na której dotych

czas nie zaciążył jeszcze ani cień hańby.

Przez chwilę Mep milczała. Było cicho w pokoju. Ze dworu dolatywał świergot ptaka i wesołe, pełne zadowolenia pogwizdywanie Gastona, przyjaciela Baredrola.

— A gdybym była wdową, Maksymie? — Gdybyś była wdową — no tak, wtedy ułożyłyby się stosunki zupełnie inaczej.

— Czy wówczas ożeniłbyś się ze mną? — Wówczas — kto wie — może — tak, sądzę że chyba tak.

Mep odwróciła się z westchnieniem. Maksym Baredrol wyszedł z pokoju, aby z przyjacielem swoim Gastonem pójść na ryby. Mep pozostała sama. Stępnęła przed zwierciadłem, przypatrując się swojej pięknej, smukłej, sztywnej postaci. W oczach jej błysnęły złowieszcze ogniki, gdy szepnęła:

— Muszę zostać wdową.

ROZDZIAŁ XI

Maksym Baredrol wyjechał. Udał się do wspaniałego zamku w Ardenach dla odwiedzenia córki.

Mep pozostała sama w swej willi, sama z Gastonem, który wobec sąsiadów uchodził za jej męża.

Adolf Steinheil siedział znowu w willi przy ulicy Ronsin i malował.

Był wieczór. Lampa rzuciła posępne cienie. Mep usiadła w kącie podczas gdy Gaston przy stole kręcił papierosa.

— Za trzy dni ma wrócić Baredrol — odezwał się. — Poczciwy Baredrol! Kocha cię tak bardzo, a przytem nie jest o mnie swego przyjaciela, bynajmniej, zazdrosny!

— Milcz, Gastonie! Jak długo potrwa ją te stosunki? Pewnego pięknego dnia Baredrol, bezwzględny w swoich postanowieniach

wieniach, przypomni sobie obowiązki ojca i obywatela, a wówczas wszystko skończono. Czy to życie przez ciągłe tak głupio się układać?

Gaston wzruszył ramionami. — Oczy Mep błysnęły w ciemności. — Gdybym ja była wdową!

Gaston śmiał się. Unikał wzroku Mep. — Jest to piosenka tak częsta i ciebnie, że mógłbym do niej już całą melodię ułożyć, Mep.

— Żebyś ty Gastonie był człowiekiem... Ale lepiej milczeć.

Gaston zwrócił się powoli ku niej. — Co chcesz przez to powiedzieć? Milcz lepiej, zrozumiałem twoje myśli.

Obydwie umilkły. Mimo to dokoła nich krążyły zbrodniące myśli i pragnienia, przedły się swoją, rozrywały ją i znowu budowały ją, aż wreszcie Gaston gwałtownym ruchem zerwał się z krzesła.

— To haniebna historia z tym Adolfem! Cóż to za dureń! Ani jednego zdrowego nerwu w nim nie ma! A przytem jest ciągle od ciebie zależny. To hańba która go formalnie dusić powinna! I mimo to nie chce się rozwieść!

— Nie, on nigdy nie zgodzi się na rozwód! I w tem tkwi całe zło. Tylko dla tego, że wie, iż w ten sposób życie moje popłynęłoby zupełnie innym korytem, że wówczas byłabym szczęśliwa tylko dlatego nie zgodzi się, O jakżeż go nienawidzę!

I znowu zamilkły.

Znowu zaczęła mówić Mep, a mówiła jednym tchem nie zatrzymując się ani na chwilę i zalewając formalnie Gastona całym potokiem słów

(Ciąg dalszy nastąpi).

ZEGARY, ZEGARKI ŚWIATOWEJ MARKI
OMEGA TISSOT PIERŚCIONKI, BRANZOLETKI,
 KOLCZYKI, OBRĄCZKI ŚLUB.
A. BRANDWAIN PIOTRKÓW
 SIERADZKA 2.
 Patefony i najlepsze igły gramofonowe
 Duży wybór płyt gramofonowych

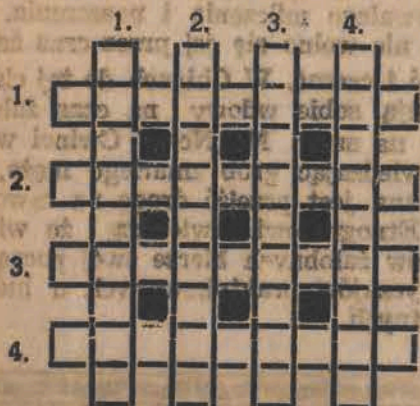
Rozrywki Umysłowe Nr. 7.

Pod redakcją Janusza Jodłowskiego
I. Konkurs zadaniowy.

(ciąg dalszy)

26. Figura magiczna

(ZADANIE KONKURSOWE Nr. 11)
 ul. W. Nose-Anin (czł. Kl. Szar.)

W powyższą figurę należy wpisać cztery wyrazy o podanym znaczeniu tak aby czytane poziomo i pionowo dały jednokowe brzmienie.

Znaczenie wyrazów: 1) Tarcza zegarowa. 2) Substancja mózgowia. 3) Właściciel karczmy. 4) Dobór przedmiotów do jednego kompletu (l. mn.).

27. Logogryf aktualny

(ZADANIE KONKURSOWE Nr. 12)

ul. dr. Stefan Kaliński — Warszawa

Z podanych sylab ułożyć 9 wyrazów według podanego znaczenia. Rząd pierwszy czytany z góry na dół da rozwiązanie.

Sylaby: A, che, cjo, cho, de, do, dy, e, en, gan, gla, i, ia, ja, ka, ka, kal, lo, log, lu, me, ment, mi, micz, na, ni, ny, o, o, psy, re, ro, ro, ry, sta, sta, ta, te, ter, ty, u, wo, zo.

Znaczenie wyrazów: 1) Zwolennik... 2) Człowiek dążący do... 3) Psychologia zwierząt. 4) Pochłaniający ciepło. 5) Preparat i wytwory chemiczne. 6) Marzyciel. 7) Środek lekarski, lekarstwo. 8) Żegluga powietrzna. 9) Krzywa szabla turecka.

28. Logogryf

(ZADANIE KONKURSOWE Nr. 13)

ul. «Opal»-Nisko n. S. (czł. Kl. Szar.)

Należy znaleźć trzyliterowe wyrazy o podanym znaczeniu. Początkowe i końcowe litery wyrazów czytane w kierunku pionowym (z góry na dół) utworzą rozwiązanie.

Znaczenie wyrazów: 1) Inaczej «tylko». 2) Zwierze ssące, drapieżne z rodz. psów. 3) Trzy litery ze słowa: «buntownik». 4) Nabiał. 5) Dwa symbole pierwiastków chemicz. (tytan i wtr.) 6) Hebrajski uczoney. 7) Część nogi. 8) Nazwa miasta położonego w Armenii nad jeziorem tej samej nazwy. 9) Gatunek papugi. 10) Rzeka w Afryce. 11) L. mn. nazwy stanu w którym czasowo zostaje wyłączona świadomość (wsp.) 12) Pochyły drog u masztu. 13) Surowo gani inaczej.

29. Zagadki kwiatowe

(ZADANIE KONKURSOWE Nr. 14)

ul. «Elf»

I. Część Pomorza, postać z mitu, ślad — aromatu pełen sad.

II. «Posiada drapieżce» — kwiat ogólnie znany, w każdym ogródku bywa hodowany.

UCZĘ PISAĆ na maszynie, Piotrków, ul. Legionów 2.

Redaktor odp. i wydawca: Józef Walczak

30. Krzyż magiczny

(ZADANIE KONKURSOWE Nr. 15)

ul. W. Nose-Anin (czł. Kl. Szar.)

A A A

A A A

A A A

1) A B B D D J J J J

2) J K K K K L L L L

3) L L N N O O O O O

O P P

S S S

S T T

Znaczenie wyrazów: 1) Chętność przechwałki. 2) Patriarcha Armeński. 3) Mapa geograf. półkuli ziem.

Komunikujemy Szan. Czytelnikom, że ostatnia seria zadań z I konkursu zadaniowego zostanie zamieszczona w numerze czwartkowym z dnia 6-go b. m.

Rozwiązanie zagadek R. U. Nr. 3.

9. Szaradka powitalna: Dla miłośników szarad.

10. Bilety wizytowe: I. Kierownik szkoły II. Ksiądz prefekt. III. Profesor politechniki.

11. Logogryf aktualny: Niedziela Palmowa.

Za dobre rozwiązanie zagadek nagrody otrzymali.

1) Cztery butelki oranżady — W Pani Jadwiga Kowalska, Piotrków, Krakowska 16 m. 4.

2) Kupon na bezpłatną ondulację — W Pani Maria Podgórska, Piotrków, Nowy Świat 49.

3) Pudełko szprotów — W Pan Michał Gawroński, Łódź, Skr. poczt. 111.

4) Książkę — W Pani Inż. Hal. Braumanowa, Kraków, Boczna-Kościuszki 10 m. 4.

5) Książkę — W Pani W. Nowicki, Starachowice.

7 i 8) Bezpłatne kwartalne prenumeraty czasopisma «Świat Rozrywkowy» — W WPP Danuta Słupecka, Piotrków, Narutowicza 8. — Jerzy Kotkowski, Piotrków Al. 3-go Maja 7. — Z. Kopaczyńska, Piotrków, Słowackiego 11.

9) Pastę do obuwia — W Pan Henryk Ign. Jakubowski, Nisko n. Sańem.

10) Bezpłatną miesięczną prenumeratę «Głosu Trybunalskiego» — W Pan Tadeusz Nowakowski, Piotrków, Słowackiego 38 m. 5.

ROZKŁAD AUTOBUSOWY

Piotrków-Łódź

na linii

Odchodzą z Piotrkowa o g.g.:

8,00 11,00* 13,00 16,00*

18,00 21,00* 22,30

Odchodzą z Łodzi o g.g.:

8,00* 10,00 13,00* 15,00

18,00* 20,00

UWAGA: Autobusy, oznaczone * kursują przez Wolę Kamocką, pozostałe przez Sroek.

ROZKŁAD AUTOBUSOWY

— na linii —

PIOTRKÓW - SULEJÓW

Odchodzą z Piotrkowa o g.g.:

6,30 9,30 11,30 14,30 16,30 19,30 21,20

Odchodzą Sulejowa o g.g.:

7,15 10,10 12,10 15,10 17,10 20,10 21,50

Kupon Nr. 7.

„Rozrywki Umysłowe”

w „GŁOSIE TRYBUNALSKIM”

Dwudniowe posiedzenie Rady Miejskiej

W dniach 4 i 5 m. a. r. b. odbędzie się posiedzenie piotrkowskiej Rady Miejskiej. Na posiedzeniach tych radni zastanawiać się będą nad ważnymi dla naszego życia zagadnieniami, a m. in. uchwalona ma być konwersja pożyczki ulenowskiej, będącej jedną z najgłośniejszych bolączek Piotrkowa. Na posiedzeniu tym p. prezydent Fiszera przedłoży Radzie Miejskiej w komunikatach prezydenta sprawozdanie ze

Zjazdu Związku Miast Polskich w Warszawie.

W drugim dniu zjazd na posiedzeniu znajduje się ustalenie miasta Piotrkowa.

Finansista pożyczki ulenowskiej w ścisłym związku z pobytem p. denta Fiszera w Warszawie na konferencji miast ulenowskich w stolicy, która była się tuż po zjeździe Związku Polskich.

Najsłynniejszy jasnowidz WOMOU

mistrz Międzyn. Instytutu Wiedzy Tajemnej, uznany jako wszechświatowy fenomen, przy pomocy medium «TANHRY», które jest nieodczuwalne w transie jasne odpowiedzi we wszelkich zawikłanych kwestiach z odległości. Daje możliwość zdobycia miłości pożądanej. Przepowiada przeszłość i przyszłość. Opracowuje horoskopy i analizy fologiczne. Medium zestawia pewne wygranej Nry losów, podaje takowe można nabyć. W 34-ej loterii padło 48 wielkich wygranych branych przez Medium. Podać datę urodzenia, imię i nazwisko i za kilka włosów dla kontaktu. Na koszty portowe załączyć Zł. 1. znaczkami pocztowymi. **Adres: Kraków, Lubicz 22 m. 2.**

Worki antymolowe gwarantowane

polecają ZAKŁADY GRAFICZNE

„Adolf Pański Spadkobierca”

Piotrków Tryb., Legionów 2, tel. 10-55.

ZAKŁAD POGRZEBOWY

STANISŁAWA KRASIA

Piotrków, ul. Piłsudskiego 39.

posiada na składzie:

trumny metalowe, drewniane (dębowe i sosnowe) oraz wieńce.	Karawan do wynajęcia
	Ceny przystępne.

Miód pszczelny

czysty lipcowy bez domieszek pod gwarancją 3 kg. 6.20 zł., 5 kg. 9.20 zł., 10 kg. 17 zł., 20 kg. 33 zł., wraz z naczyniem i opłatą pocztową wysyła za pobraniem właściciel największej pasieki w Państwie **EUGENIUSZ BILIŃSKI I SYN W ZBARAZU.**

POKÓJ UMEBLOWANY do wynajęcia Piotrków, Piłsudskiego 69 m. 2.

PAMIĘTAJCIE, ŻE W WYTWORNI NAJTANIEJ!

Parasole, walizy i t.p. kupuj wprost w wytwórni, Piotrków, ul. Sieradzka 1 (w podwórzu).

Pokrywamy i reperujemy parasole, walizy, teki, neseserki, sakiewki, portfele t.p.

PROSZKI «MIGRENO-NERVOSIN»

Kogutek

ZASTOSOWANIE:
GRYPA, PRZEZIĘBIENIE BÓLEŃ GŁOWY, ZĘBÓW i t.p.

LEKARZE ORYGINALNYCH PROSZKÓW ZE WZGLĘDAMI «KOGUTKIEM»
 PAMIĘTAJCIE **JAKIE PROSZKI WAM DAWAŁY**
 BOŻE SA JUŻ NAŚLADOWNICZWA
 ORYGINALNE PROSZKI «MIGRENO-NERVOSIN» Z KOGUTKIEM
 SA TYLKO JEDNE
 I ZAWSZE ZYWIWIENIE KOGUTKA
 PROSZKI «MIGRENO-NERVOSIN» SA TAKI W TABLETKACH

CHRONIĆ ZDROWIE

OLLA
 GUM...?

Z NAJLEPSZYCH NAJLEPSZYCH

Leczenie żyłskórn

Choreby skórne i weneryczne

Dr. med. FAJMA

przyjmuje od 12-2 i od 5-7.30

Piotrków, ul. Piłsudskiego 67, II piętro

DO WYDZIERŻAWIENIA za 30 zł. miesięcznie Domek 4-ro izbowy z ogrodem owocowym i truskawkami w Kieleckiej 1ędrzejowa. Wiadomość: M. Mądry Piotrków, Słowackiego 26.

DO WYNAJĘCIA pokój umeblowany I piętro, front, elektryczność i wszystkie wygody — z utrzymaniem 1.10

Ul. Piłsudskiego 45 m. 4

POSZUKUJĘ mieszkania dwupokojowego z kuchnią Zgłoszenia proszę skierować do Adm. „Głosu Tryb.” dla „J.W.”

CHRZEŚCIJAŃSKA pracownia górszniczek i t.p. poleca najnowsze modności. Ceny przystępne — wykonanie szat Piotrków - Tryb., ul. Belzacka 44 (za jazdem) Stanisława Supady.

KUPUJĘ ZŁOTO i SREBRNO oraz BIŻUTERIĘ. Płacę najwyższe ceny. Zakład jubilersko - zegarmistrzowski Jakób Grosberg, Piotrków, Sieradzka Nr. 4.

WÓZEK DZIECIENNY okazjnie sprzedania. Piotrków, Aleja 3-go Maja Nr. 20, Stepiński.

POTRZEBNY młody człowiek do konywania zdjęć na ulicy (nie fotografować) oraz ekspedientka Zgłaszać się: Zakład Fotograficzny, ul. Słowackiego 24.

POKÓJ z KUCHNIĄ do wynajęcia od razu z wygodami na 2 piętrze, 1 Maja (daw. Szklana) Wiad u gospodarza

Druk.: „A. Pański, Spadk.” Piotrków